

[P. N. Petersen (Røje).]

varer beskattes forholdsvist højere end dyrere og måske lettere varer; det kan lettest iagttages indenfor tekstilbranchen. Men selvom vi stadig må have dette mål for øje, må vi med den prisudvikling, der siden da har fundet sted, ikke glemme, at en sådan ordning nødvendig skulle betyde en reel forhøjelse af de gældende toldsats. Jeg havde indtryk af, at den ærede konservative ordførers udtalelser gik lidt i den retning.

Jeg nævner dette på baggrund af den megen tale om ensartet højde af toldmurene mellem de forskellige lande. Det er en tanke, der lyder meget tiltalende, men i praksis vil det være vanskeligt at finde et tilstrækkeligt betryggende grundlag for at drage de nødvendige sammenligninger. I hvert fald bør vi fra dansk side modsætte os en udvikling, der blot for at fremme en sådan ensartethed medfører forhøjelse af danske toldsats. Vi må kræve, at de højprotektionistiske lande nedsætter deres tariffer med dette mål for øje.

Selvom det kun er beskedne resultater, der er opnået i denne omgang, glæder jeg mig dog ved, at alle disse lande, herunder Den tyske Forbundsrepublik, er kommet på talefod med hinanden; det er også et bidrag til den afspænding, der er uomgængelig nødvendig i den besynderlige verden, vi lever i. Jeg anbefaler derfor det foreliggende forslag til rigsdagsbeslutning til gennemførelse her i det høje ting. Det er derfor også en selvfølge, at jeg kan anbefale toldlovsforslaget, som kommer til behandling umiddelbart efter.

Jeg skal altså på det radikale venstres vegne anbefale disse to forslag til gennemførelse her i tinget.

Chr. Nielsen: Det ville være synd at sige, at de foregående ordførere har lagt nogen større begejstring for dagen i deres tilslutning til det foreliggende forslag til rigsdagsbeslutning, og jeg forstår så sandelig godt denne tilbageholdenhed. De — som det erkendes af alle — ubetydelige og små resultater, som Torquay-protokollen medfører for Danmarks vedkommende, overskygges efter min mening af en hel anden side af sagen, nemlig denne, at protokollen formentlig må ses som et led i de bestræbelser, der er i gang for at knytte Danmark økonomisk nærmere til Marshallstaternes kreds og derved bringe landet ind under endnu stærkere amerikansk økonomisk kontrol. Alene dette, at toldkonferencen i Torquay blev afholdt på grundlag af bestemmelser i den såkaldte GATT-overenskomst, synes at tyde

på, at den betragtning, jeg her anlægger, er fuldstændig rigtig. Denne overenskomst, som blev indgået i 1947, havde til hovedformål at sikre Amerika mod afsætningsrestriktioner for amerikanske varer i den øvrige del af den kapitalistiske verden. Når man ser på den udvidelse af deltagerlande, der ifølge protokollen har fundet sted, tyder alting også på, at det netop var en sådan politik, der tilsigtedes. Navnene på de deltagerlande, der nu er kommet til, tilkendegiver i hvor høj grad der er amerikansk slagside i foretagendet. Det er Vesttyskland, Tyrkiet, Philippinerne, Peru, Sydkorea, Østrig og Uruguay, allesammen lande, som er behersket enten af amerikanske tropper eller af amerikansk kapital.

Det, der ved gennemlæsning af bemærkningerne til protokollen ustandselig slår en i møde, er, at den amerikanske indflydelse på forhandlingerne og på det resultat, der nu foreligger, har været altafgørende. Man behøver blot at se på det, der gik forud for Torquay-konferencen, nemlig spørgsmålet om genbinding af aftalerne fra Annecy. Det viser sig nemlig, som det siges i bemærkningerne, at Danmark og en række andre lande, Norge og Sverige f. eks., var stærkt imod en genbinding, og såvidt det kan forstås af bemærkningerne, havde denne modstand fra Danmarks side også holdt sig så langt frem som indtil det tidspunkt, på hvilket man informerede den delegation, der skulle deltage i konferencen. Fra dansk side var man imod en genbinding af Annecy-aftalen, fordi det, som man sagde, var afgørende, at der skete en betydelig udjævning af forskellen mellem de europæiske landes toldniveauer. Det er givet, at for Danmark, der er et land med meget lave toldsats, må det naturligvis være af altafgørende betydning, at der finder en sådan udjævning sted. Enhver kan imidlertid forvise sig om, at noget sådant er ikke sket ved den protokol, vi her har fået forelagt.

Hvorfor der ikke er det, og hvorfor Danmark nu er gået fra sit tidligere standpunkt, som var tilkendegivet overfor den danske delegation, fremgår af bemærkningerne, hvori det hedder, at det fra amerikansk side blev foreslået

„at den nævnte særlige genbindingsprotokol skulle inkorporeres i Torquay-protokollen.“

Og så fortsætter man — med formandens tilladelse vil jeg gerne komme med et enkelt citat —:

„Dette forslag måtte man fra dansk og hollandsk side i konsekvens af den hidtil til genbindingsspørgsmålet tagne hold-